

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Antonini Diana Panormitani, Cler. Reg. & S. Officij
in Regno Sicil. Consultoris, Practicæ Resolutiones
Lectissimorum Casuum**

Diana, Antonino

Antverpiæ, 1645

Sponsalia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41753

nisi sit notorium. Barbof. & alij 6.
ibid. ref. 69.

Spes.

PRæceptum spei obligat 1. quando
 adultus baptizatur, vel si infans ba-
 ptizatus est, quando suscipit Sacramen-
 tum Pœnitentiæ, vel Confirmationis.
 & 2. in articulo mortis. Hurtad. Sed
 huic satisficit tum per dolorem de pec-
 catis, tum per propositum numquam
 peccandi mortaliter. (Castro Pal.) quia
 illa procedunt ex virtute spei, vel cari-
 tatis, quæ nobilius mentem erigit ad
 beatitudinem. Granad. p. 5. tr. 14. ref. 106.

Sponsalia.

AD contrahenda Sponsalia suffi-
 cit, septennium esse moraliter
 completum, etiam si octo, vel decem
 dies desint; quod intellige pro foro ex-
 terno, & quando non constat malitiam
 supplere ætatem; nam in foro con-
 scientiæ valida erunt multò antè
 contracta, si adsit sufficiens vius ra-
 tionis. Rebell. & alij. Neque peccant
 pueri ante septennium sponsalia con-
 trah-

trahentes, Sanchez & alij 7. p. 3. tract 4.
res. 274. & 275.

2 In sponsalibus non sufficit consensu fictus, quia promissio, quæ fit animo ficto non obligat. (Sanchez & alij 13.) Quod verum est etsi eodem animo iuramentum adderetur Sanchez & alij 2. Quamuis contrarium doceat Valquez & alij 2. Si quis tamen sub conditione conjugij corrupisset virginem, teneretur eam ducere, etiam si fictè promississet; nisi sit longè nobilior, vel opulentior, aut nisi legitimum interuenerit impedimentum, aut si putabat illam esse virginem, & in coitu deprehendat reuera non fuisse. Sanchez & Lessius. quamuis hoc etiam neget Præpos. *ibid.* res. 205. & tr. 6. res. 81. & p. 5 tr. 14. res. 33. & 32.

3 Si alter promittat matrimonium, & alter non repromittat tacitè, vel expressè, neuter obligatur: quod si vno promittente, alter simpliciter acceptet sine aliâ repromissione, sunt Sponsalia, quia cum promissio matrimonij nõ possit esse sub conditione repromissionis, eo ipso quo acceptat, etiam repromittit. Pontius. Contrarium tamen etiam probabile est, & in praxi tu-

tu-

tum. Sanchez. part. 3. tract. 4. ref. 244.

4. Pactum in contractu sponsalium, vel matrimonij appositum, ut vir perpetuè habitet in domicilio vxoris, est validum, nisi noua, eaque iusta causa emergat mutandi domicilij; tunc enim vxor tenebitur virum sequi. Sanchez & alij 2. *ibid.* ref. 212.

5. Sponsalia inter consanguineos inita sub conditione, si Papa dispensauerit, sunt nulla; ideoque licet vtrique contrahenti ante & post impetratam dispensationem, altero inuito, à sponsalibus resilire, etiamsi sint iuramento confirmata. Barbof. & alij 10. quamuis contrarium probabiliter doceat Sanchez & alij 4. Et in priori etiam sententiâ, si magna facta sunt impense pro dispensatione impetrandâ, resiliens tenetur illas restituere. *ibid.* ref. 290.

6. In contractu sponsalium licite potest apponi pœna iniuste resipientis. Coninc. & Pontius.) tamen ex communi DD. sententiâ resiliens non tenetur pœnam persolvere, etiamsi iuramento firmeretur. Sanchez & alij. *ibid.* ref. 211.

7. Sponsalia metu graui contracta sunt inualida, etiam accedente iu-

ramento; quia iuramentum metu extortum non confirmat contractum, imò nec obligat, ac propterea nec indiget relaxatione. Sanchez & Barbof. *ibid. ref. 278.*

8 Quando aliqui non parentes vel tutores, nec ex mandato, pro aliis presentibus, & tacentibus contrahunt sponsalia, horum taciturnitas non est signum sufficiens interni consensus. Sanchez & alij 2. Contraria tamen sententia est etiam valde probabilis. Pontius & Henriq. *ibid. ref. 270.*

9 Quando parentes & tutores pro filiis, & pupillis contrahunt sponsalia, non sufficit postea id scientes non contradicere, sed requiritur ut expressè, vel tacitè ea aliquo signo sufficienti ratificent. Sanch. & Pontius. *ibid. ref. 271.*

10 Contrahens non tenetur aperire suos defectus qui reddunt nuptias minus appetibiles, non tamen perniciosas, præsertim cum aliquam infamiam habent adiunctam. Sic sponsa uti potest aliquo artificio, ne vir deprehendat corruptam; imò licet apertè diceret esse virginem, non peccaret mortaliter: possetque cogere sponsum huius defectus ignarum, ad standum spon-

sponsalibus. At verò si defectus sunt perniciosi, ut morbus contagiosus, grauis infamia, &c. non licet cum horum ignaro contrahere, nisi similes defectus ipse pateretur. Coninc & Pontius *ibid* res. 287.

11 Qui contraxit sponsalia nullo præfixo termino, non tenetur promissionem implere, nisi requirente eo cui facta est promissio: id enim commune est omni debito absque diei præfixione, ut solum tenearis soluere à creditore requisitus. Sanchez & Villalob. *ibid* res. 245.

12 Si is qui contraxit sponsalia adimplere nolit, primùm monendus est, deinde per censuram compellendus; compulsionem tamen moderatâ. Pontius & Villalob. *ibid* res. 206.

13 Post sponsalia, etiam iuramento firmata, licet Religionem ingredi; & per ingressum, sponsalia dissoluentur independentem à professione. Sanchez & Tolet *ibid* res. 207.

14 Qui post sponsalia, sacros Ordines suscipit, non peccat: quia videtur subintellecta conditio; nisi impediatur electio melioris status. Pontius & alij 2. Imò non tantùm votum suscipiendi Ordines

nes, sed etiam castitatis seruandæ licitè
emittitur post sponsalia, & hæc diri-
mit. Suar. Vasq. & Pontius. etsi contra-
rium in his omnibus etiam probabili-
ter doceat Sanchez & alij. *ibid* ref. 208.
15 Per matrimonium validum dissol-
vuntur priora sponsalia quoad eum qui
non contraxit matrimonium: Quoad
eum verò qui contraxit, est probabile
obligationem non extinguere (si alter
expectet) sed suspendi, & soluto eo
matrimonio teneri ad implenda prio-
ra sponsalia, sicut tenetur qui post vo-
tum castitatis, vel Religionis, matri-
monium contraxit, & consummavit.
Pontius. Sed contrarium etiam est pro-
babile Sanchez & Villalob. *ibidem*,
resol. 209.

16 Si post sponsalia cum primâ, se-
quantur sponsalia cum secundâ, unâ
cum copulâ, probabile est priora
dissolui; posterior enim promissio
est fortius vinculum, & strictior obli-
gatio refarciendi damnum. Pontius &
alij 2. quamvis id etiam probabiler ne-
gent Sanch. & Villalob. *ibid* ref. 210.

17 Qui post votum Religionis, vel ca-
stitatis, corruptit virginem sub spe, &
pacto conjugij, tenetur illâ ducere, nisi
remit-

remittat obligationem, aut aliâ ratione illi satisfiat. Vasquez & alij 5. Contrarium tamen est probabile: quia promissio fuit nulla, utpote promissio rei illicitæ contra votû. Laym & alij 2. *ibid. ref. 203 & 280. & p. 5. tr. 14. ref. 38.*

18 Potest quis pubes factus non expectatâ alterius pubertate, resilire à sponsalibus; quia frustra expectatur euentus cuius nullus est effectus. Sanchez & alij 4. Aliud esset si fuissent iuramento firmata, quamuis id etiam probabile putet Villalob. *p. 3. tract. 4. ref. 282. & 288.*

19 Sponsa non potest resilire à sponsalibus, etiam si sponsus permittat se ab aliâ impudicè rangi per oscula, amplexus, &c. quia id sponsæ nō est dedecus; nisi illa oscula essent ita frequentia, ut indicarent propensum valdè sponsi in alteram animum, ut meritò timeri possit ne fidem sponsæ non sit seruaturus. Sanchez & alij 3. *ibid. ref. 283.*

20 Si uterque sponsus fornicetur post sponsalia, solus vir potest à sponsalibus resilire: nam delicta sunt valdè imparia, & longè grauius damnum imminet sponso propter incertitudinem prolis. Sanchez & alij 6. *ibid. ref. 284.*

21 Certum est sponsum posse resilire à

sponsalibus, si sponsa oculum, aurem, vel nasum amiserit, vel si morbus contagiosus, vel lepra superueniat; item ob graueolentiam oris immedicabilē, aut vehementem morbi gallici suspicionem. Idem dicendum est de notabili deformitate: tunc enim sponsus habet ius resiliendi. (Sanchez & alij 4.) non item sponsa, si hæc deformitas accidat sponso: quia in viris non admodum requiritur pulchritudo; nisi sponsus ita fieret deformat, ut spectantibus horrorem incuteret, aut ineptus redderetur ad officium, seu opificium exercendum. Coninc. *ibi. ref. 285.*

22 Quando nulla præcessit promissio dotis, dissolui possunt sponsalia, ob paupertatem sponsæ superuenientem: hæc enim est notabilis mutatio. At si sponso noua repente hæreditas obueniat, ita ut sponsa iam illi sit inæqualis; non ideò habet ius resiliendi, quia non fuit deceptus in sponsæ conditione, in quâ nulla facta est mutatio. Idem dicendum de sponsâ, si noua illi hæreditas accedat. Sanchez & alij 3. *ibid. ref. 286.*

Statu